

του ακυρωθησομένου κανονισμού του Συμβουλίου για μια εύλογη περίοδο μετά την έκδοση της απόφασης του Δικαστηρίου, ήτοι, για μέγιστη διάρκεια ενός πλήρους ημερολογιακού έτους από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου έτους της απόφασης του Δικαστηρίου.

Η προσφυγή της Επιτροπής στηρίζεται στους εξής τρεις λόγους:

- α) Με τον πρώτο λόγο, ο οποίος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο σχετικά με τη νομική βάση του προσβαλλόμενου κανονισμού (παράβαση του άρθρου 43, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ), η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη καταμερίζοντας την πρόταση της Επιτροπής και υιοθετώντας ένα μέρος της βάσει του άρθρου 43, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ ενώ έπρεπε να βασιστεί πλήρως, όπως πρότεινε η Επιτροπή, επί του άρθρου 43, παράγραφος 2. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός περιλαμβάνει διατάξεις μη επιπτώσες στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 43, παράγραφος 3, το οποίο μπορεί να αποτελέσει νομική βάση μόνον για μέτρα σχετικά με τον καθορισμό και την χορήγηση των αλιευτικών δυνατοτήτων.
- β) Με τον δεύτερο λόγο, ο οποίος αφορά συνακόλουθη πλάνη περί το δίκαιο αφορώσα τη διαδικασία λήψης αποφάσεων και το θεσμικό προνόμιο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να συμμετάσχει στη συνήθη νομοθετική διαδικασία και την προσηκουσα διαβούλευση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (παράβαση των άρθρων 294 και 43, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ), η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ένα μέρος της οικείας προτάσεως εγκρίθηκε από το Συμβούλιο, το οποίο ενήργησε μόνο του, ενώ το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν μετείχε στην έγκρισή του ως όφειλε να πράξει στο πλαίσιο της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας, και δεν υπήρξε προσηκουσα διαβούλευση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.
- γ) Τέλος, με τον τρίτο λόγο, ο οποίος αφορά την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού χωρίς πρόταση της Επιτροπής ή ριζική τροποποίηση της φύσης της προτάσεως της Επιτροπής (αλλοιώσεως) (παράβαση του άρθρου 17 ΣΛΕΕ και του άρθρου 43, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ), η Επιτροπή προβάλλει ότι ο καταμερισμός της προτάσεως του Συμβουλίου και η συνακόλουθη μεταβολή της νομικής βάσης ενός μέρους της προτάσεως κατέληξε σε θεμελιώδη μεταβολή της φύσης της προτάσεως της Επιτροπής, κατά παράβαση του αποκλειστικού δικαιώματος της Επιτροπής για ανάληψη πρωτοβουλίας.

(¹) ΕΕ L 352, σ. 10.

Προσφυγή της 19ης Μαρτίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-139/13)

(2013/C 156/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Maidani και G. Wils)

Καθού: Βασιλείο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασιλείο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 2252/2004 (¹), επειδή δεν έθεσε σε εφαρμογή, έως τις 28 Ιουνίου 2009, προθεσμία που προβλέπει ο εν λόγω κανονισμός, τις τεχνικές προδιαγραφές για την έκδοση βιομετρικών διαβατηρίων που περιλαμβάνουν τα δακτυλικά αποτυπώματα, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην απόφαση C(2006) 2909 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 2006·
- να καταδικάσει το Βασιλείο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της η Επιτροπή προσάπτει στο Βασιλείο του Βελγίου ότι δεν θέσπισε τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσει την έκδοση βιομετρικών διαβατηρίων που περιλαμβάνουν τα δακτυλικά αποτυπώματα εντός της προβλεπόμενης από τον κανονισμό (ΕΚ) 2252/2004 προθεσμίας

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 2252/2004 του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με την καθιέρωση προτύπων για τα χαρακτηριστικά ασφαλείας και τη χρήση βιομετρικών στοιχείων στα διαβατήρια και τα ταξιδιωτικά έγγραφα των κρατών μελών (ΕΕ L 385, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 20 Μαρτίου 2013 — Annett Altmann κ.λπ. κατά Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

(Υπόθεση C-140/13)

(2013/C 156/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Annett Altmann, Torsten Altmann, Hans Abel, Doris Anschütz, Heinz Anschütz, Waltraud Apitzsch, Uwe Apitzsch, Andrea Arnold, Klaus Arnold, Simone Arnold, Barbara Assheuer, Ingeborg Aubele, Karl-Heinz Aubele

Καθού: Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει προς το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης η δυνατότητα διεμβολίσεως, μέσω της εφαρμογής και της ερμηνείας μιας εθνικής δικονομικής διατάξεως όπως είναι το άρθρο 99 VwGO, της προστασίας που παρέχουν οι αναγκαστικού δικαίου υποχρεώσεις περί τήρησης του απορρήτου, τις οποίες υπέχουν οι εθνικές αρχές που ασκούν την εποπτεία επί επιχειρήσεων παροχής χρηματοοικονομικών υπηρεσιών και οι οποίες ερείδονται στα σχετικά νομοθετήματα που ισχύουν στο πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης (εν προκειμένω: οδηγία 2004/109/EK ⁽¹⁾, οδηγία 2006/48/EK ⁽²⁾ και οδηγία 2009/65/EK ⁽³⁾) και έχουν μεταφερθεί με αντίστοιχο περιεχόμενο στην εθνική νομοθεσία, όπως τούτο συνέβη στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας με το άρθρο 9 του νόμου περί πιστωτικού συστήματος (Kreditwesengesetz) και με το άρθρο 8 του νόμου περί εμπορίου χρεογράφων (Wertpapierhandelsgesetz);
- 2) Μπορεί μια εποπτική αρχή όπως είναι το γερμανικό Ομοσπονδιακό Ίδρυμα Εποπτείας Παρεχομένων Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών, έναντι προσώπου το οποίο ζητεί από αυτό πρόσβαση σε πληροφορίες που αφορούν ένα συγκεκριμένο πάροχο χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, βάσει της εθνικής γερμανικής νομοθεσίας περί ελεύθερης προσβάσεως στην πληροφόρηση, να επικαλεστεί τις υποχρεώσεις τήρησης του απορρήτου που υπέχει μεταξύ άλλων και βάσει του δικαίου της Ένωσης, όπως οι υποχρεώσεις αυτές ρυθμίζονται στο άρθρο 9 του νόμου περί πιστωτικού συστήματος και του άρθρου 8 του νόμου περί εμπορίου χρεογράφων, όταν το βασικό επιχειρηματικό σχέδιο της εταιρίας, η οποία προσέφερε χρηματοοικονομικές υπηρεσίες, πλην όμως εν τω μεταξύ έχει λυθεί λόγω πτώχευσης και βρισκείται υπό εκκαθάριση, συνίστατο σε μια ευρείας κλίμακας εξαπάτηση των επενδυτών σε συνδυασμό με την εκ προθέσεως πρόκληση βλάβης σε αυτούς, ορισμένοι δε υπεύθυνοι της εταιρίας αυτής έχουν καταδικαστεί αμετακλήτως σε ποινές καθείρξεως;

- (¹) Οδηγία 2004/109/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2004, για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων διαφάνειας αναφορικά με την πληροφόρηση σχετικά με εκδότες των οποίων οι κινητές αξίες έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/34/EK (ΕΕ L 390, σ. 38).
- (²) Οδηγία 2006/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων (αναδιτύπωση) (ΕΕ L 177, σ. 1).
- (³) Οδηγία 2009/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) (ΕΕ L 302, σ. 32).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) στις 26 Μαρτίου 2013 — Nickel & Goeldner Spedition GmbH κατά BUAB «Kintra»

(Υπόθεση C-157/13)

(2013/C 156/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Nickel & Goeldner Spedition GmbH

Αναρρεσίβλητη: BUAB «Kintra»

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει, σε περίπτωση κατά την οποία ασκείται αγωγή από τον σύνδικο επιχειρήσεως ευρισκομένης υπό πτώχευση, προς το συμφέρον της ομάδας των πιστωτών και με σκοπό την αποκατάσταση της φερεγγυότητας της υπό πτώχευση επιχειρήσεως και την αύξηση του ενεργητικού της, προκειμένου να εξοφληθούν οι απαιτήσεις των πιστωτών κατά το μεγαλύτερο δυνατό μέρος τους — ενώ πρέπει να επισημανθεί ότι τα αυτά αποτελέσματα επιδιώκονται, για παράδειγμα, με την άσκηση αγωγών πτωχευτικής ανακλήσεως (παυλιανών αγωγών) από τον σύνδικο, για τις οποίες έχει κριθεί ότι έχουν στενή σχέση με τη διαδικασία φερεγγυότητας — και λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι εν προκειμένω αξιώνεται, κατ' εφαρμογήν της Συμβάσεως CMR και του λιθουανικού αστικού κώδικα (γενικές διατάξεις του αστικού δικαίου), η εξόφληση απαιτήσεως οφειλομένης λόγω διεθνούς μεταφοράς εμπορευμάτων, να γίνει δεκτό ότι η αγωγή αυτή έχει άμεση σχέση (λόγω στενού συνδέσμου) με τη διαδικασία κηρύξεως της αφερεγγυότητας της ενάγουσας, ότι το έχουν διεθνή δικαιοδοσία δικαστήριο καθορίζεται βάσει των κανόνων του κανονισμού 1346/2000 ⁽¹⁾ και ότι η αγωγή αυτή εμπίπτει στην περίπτωση της εξαίρεσεως από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 44/2001 ⁽²⁾;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, [το Lietuvos aukščiausiasis teismas ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν], σε περίπτωση κατά την οποία η επίμαχη ενοχή (αυτή του εναγομένου να εξοφλήσει το χρέος του εκ διεθνούς συμβάσεως μεταφοράς και να καταβάλει τόκους υπερημερίας, η οποία οφείλεται σε μη προσηκούσα εκπλήρωση των συμβατικών υποχρεώσεών του έναντι του υπό πτώχευση ευρισκομένου ενάγοντος) είναι προγενέστερη της κινήσεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά του ενάγοντος, πρέπει να εφαρμοσθεί το άρθρο 44, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 1346/2000 ή να μην εφαρμοσθεί ο κανονισμός αυτός, καθόσον το έχουν διεθνή δικαιοδοσία δικαστήριο για να επιληφθεί της διαφοράς αυτής πρέπει να καθοριστεί σύμφωνα με το άρθρο 31 της Συμβάσεως CMR, ως ειδικής Συμβάσεως;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα και εφόσον η υπό κρίση διαφορά εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 44/2001, [το Lietuvos aukščiausiasis teismas ερωτά το Δικαστήριο αν], δεδομένου ότι δεν υφίσταται αντίθεση μεταξύ του άρθρου 31, παράγραφος 1, της Συμβάσεως CMR και του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 44/2001, πρέπει εν προκειμένω, καθόσον η διαφορά εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της Συμβάσεως CMR (ως ειδικής Συμβάσεως), να εφαρμοσθούν οι διατάξεις του άρθρου 31 της Συμβάσεως αυτής για να καθορισθεί το κράτος του οποίου τα δικαστήρια έχουν διεθνή δικαιοδοσία για να επιληφθούν της οικείας διαφοράς, υπό την προϋπόθεση ότι οι διατάξεις αυτές δεν αντιβαίνουν στους κύριους σκοπούς του κανονισμού 44/2001, δεν